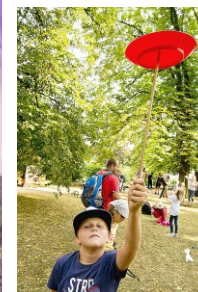

považoval za zvukovou zkoušku. Ještě jsem si říkal, že podle zvukovky by to nemuselo být marné. Na druhou stranu pořád lepší, než když jsme si kdysi mysleli, že Marian Varga, dej mu pánbůh věčnou slávu, ještě ladí, a on už to byl zatím koncert. Zato Ženáče z Bošovic jsem slyšel dvakrát. Nejdřív v bílém stanu a za tři hodiny znovu na druhém nádvoří. To první vystoupení bylo takové střízlivější. Potom na prvním nádvoří předjel velký vůz s malým holohlavým šoférem, a když ten vzápětí vystoupil s kytarou v ruce, vzpomněl jsem si, jak Michal Prokop oslavoval 30 roků v rocku. Bylo to v divadle Archa a já tam u pokladny potkal malého holohlavého pána s kytarou, který z pasáže do vestibulu vlekl těžké kombo. Po dalších dvaceti letech postoupil Petr Ulrych od malého komba k velkému autu. Souvislost s Prokopem pochopí jen ti, kteří se zúčastnili 1. čs. beatového festivalu: zatímco Hana Ulrychová tam vyhrála soutěž zpěvaček (jak během vzpomínkového pásma připomněl její bratr), Michal Prokop byl vyhlášen nejlepším zpěvákem. Zbývá poměrně velký prostor pro skotskou pánskou čtveřici RURA. Budu ho potřebovat, protože pro skotské dupárny, pro kulturní úderky z kraje modrých chrp a lochů mám odjakživa slabost. Nejspíš to začalo Matuškovou interpretací tradicionálu Loch Lomond, ale zcela určitě to rozhodlo 26. září 1973. Ten den nás Skotové v Hampden Parku porazili 2:1 a postoupili na náš úkor na MS v Německu. Dodnes mám v uších slova komentátora Karola

Poláka: „Zbývá deset minut nádeje pre nás ...“ Místo abych na ně byl našťvaný, fandil jsem při mistrovství světa jim a lítoval jsem, když byli vyřazeni jen o branku horším skóre, než měli Brazilci. Myslel jsem, že dám dohromady i sestavu, ale nakonec jsem si to radši našel: Harvey – Jardine, Holton, Buchan, McGrain - Bremner, Hay, DalGLISH (Hutchinson) – Morgan, Jordan, Lorimer. Duší týmu byl Kapitán Billy Bremner, kterému se říkalo Hořící míč. Škoda, že jim tehdy nemohli hrát RURA, protože při takové kanonádě by ten chybějící gól dali. Zbývá 10 minut do druhé z půlnoci = končím. A samozřejmě duchařská otázka na zítřek: Kam zanesl velký duch z paluby Primátora Dittricha trampa Forbese?

Milan Zeibert

Pondělí 29. 7.

Něco důležitého

(17,30 hod.)

Lenka Dusilová sólo

Yiddish Glory

(Kanada, Rusko)

**Omar Sosa
& Seckou Keita**

(Kuba, Senegal)

Noční koncert

kostel sv. Jana Křtitele, 30 minut po skončení večerního koncertu

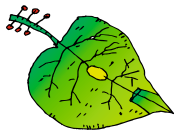
Ozvěny moravských hlasů

Program Open scény
každý den v kapli Sv.
Anny ve Špitálku vždy od
13.30 hodin:

Úterý 30.7.
Lucie Redlová & Garde
Kapelu Garde založila
Lucie, do té doby sólová
písničkářka, po vydání
prvního alba "První,
poslední" v roce 2009.
Sólová i kapelní
vystoupení ale stále
průběžně střídá a
doprovod si do Náměšti
přiveze teprve podruhé.
Folk se v kapelních
aranžích snoubí s rockem
i popem, trochu
neobvyklé (a lehce
adrenalinové) je použití
smyčkovacího looperu i
při koncertech v triu.
Lucie Redlová & Garde
letos slaví 10 let, buďte u
toho.
Lucie Redlová - zpěv,
kytara, mandolína, el.
kytara
Ívan Trpík - zpěv,
baskytara
Milan Kratochvíl - zpěv,
bicí/cajon

Babské Ucho
Vokální čarodějky z
Moravy. Bez předsudků
oživují starodávné písně
slovanských národů svými
hlasy a štávnatými
hudebními aranžemi Evy
Rohleder (Corazon
Quartet). Rodí je jak
děcka. Každou jinak a
všechny stejně. Jsou
vášnivě i něžné, ostré jak
břitva i křehké jako duha
nad řekou. Vtipné.

Úterý 30. 7.

Duše hlasu
(17,30 hod.)

Neřež

Ženský a mužský sbor z Kudlovic: O duši

San Salvador (Francie)

Open scéna

kaple sv. Anny ve Špitálku od 13.30 hod.

Lucie Redlová & Garde
Babské ucho

Rozpravy: O paměti

výstavní síň Staré radnice od 16 do 16.30 hodin

**Evžen Müller: Zpívej a hraj tak,
jak to cítí tvoje duše**

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku
o přestávkách hlavní scény

Divadlo Liberta: O chytrém Jiřikovi
DOTmy

Noční koncert
Stará tkalcovna,

30 minut po skončení večerního koncertu
Majerovy brzdové tabulky

After Midnight 2019/3

Paní učitelka Komendová nás učila odpovídat celou větou, takže osudy Jacka Aspirina, šerifa osady Hi-Ha-Ho, poté co opustil palubu Primátora Dittricha a vnořil se do vln Vltava Riveru, byly takové, že stal pod přízviskem don Pistollo Treffa della Barba prezidentem mexickým. To je jediná správná odpověď na včerejší otázku. Kdo má odpověď jinou, může si stěžovat na ministerstvu školství, které dá hodnotitelům maturitních prací nenápadný pokyn, aby uznalo i jiné odpovědi, a vymění ředitele CERMATU. A teď se ještě vyrovnat s tím, co jsem napsal včera po půlnoci, když už jsem byl takový novotný, vlastně malátný. Opravdu Chinaski neposlouchám, pokud je náhodou nezaslechnu z rádia. Ale Michal Malátný u mě stoupl v ceně poté, co jsem ho zažil v šatně Salesiánského divadla v roli skromného posluchače někdejšího kytaristy skupiny George and Beatovens Jaroslava Bednáře, který žije už půl století mimo naši republiku a neví, kdo je tu dnes hvězdou festivalů. Starý pán líčil chvíle, kdy po koncertech vnikaly fanynky Petra Nováka do hotelových pokojů a postelí i ostatních členů kapely. Frontman skupiny minimálně stejně slavné jako bývala koncem šedesátých let ta Nováková, vydržel neprozradit své inkognito, okouzleně naslouchal, vrtěl hlavou a zasněně

opakoval: „Fanynky do postelí ... to se nám nikdy nepodařilo ...“ Mně se zas nepodařilo přijít včas na zahájení zahradní slavnosti, dokonce ani na začátek vystoupení Ilarie Graziano a Francesca Forniho. Stál jsem spokojeně u stánku Zdeňka Materny a zvuky zdáli

Pomozte Náměšti a hlasujte pro Žižkův dub v rámci ankety Strom roku. Zatím je tento strom na druhém místě! Více na www.stromroku.cz

Kmet nad Oslavou

Osm století, ale možná i celé tisíciletí stráží tento dub silnici vedoucí na zámek v Náměšti nad Oslavou. Na začátku 15. století zde ale ještě stál gotický hrad. Ten se podle pověsti pokoušeli dobýt husité možná se samotným Janem Žižkou. Slavný český vojevůdce prý pod dubem přespál nebo si k němu přivázal koně. Jak to bylo doopravdy, to ví už jen sám Žižkův dub, který si zahrál i v pořadu Paměť stromů.

Tak nezapomeňte a hlasujte a hlasujte a ...

Pozdrav slunci se od zítřka přesouvá do Habitatu před bytový textil na trávu. Není potřeba obcházet, přístup je hned zepředu.

Prohlídky zámku pro návštěvníky Folkových prázdnin za zvýhodněnou cenu

Návštěvníkům Folkových prázdnin, kteří mají zájem o prohlídku zámku a prokáží se v pokladně návštěvnickou páskou, poskytujeme po celou dobu festivalu zvýhodněně jednotné vstupné 80 Kč.

(Běžná cena pro dospělého je 120 Kč). Toto zvýhodněné vstupné platí od neděle 3.

července do soboty 3. srpna na oba návštěvnické okruhy - Reprezentační prostory a Apartmán hraběte Haugwitze.

Nudíte se? Nekupujte si medvídku mývala, ale poďte k nám. Budeme na vás hodní. Za správu zámku Marek Buš.

V areálu zámeckého parku se můžete potěšit pohledem na objekty z kovářské dílny Pavla Tasovského. Autorem cyklu Znamení zvěrokruhu (při pohledu čelem k pódiu na pravé straně) je Pavel Tasovský, Pavel Tasovský ml. je pak autorem cyklu Ptáci.

připravují klienti už několik měsíců. Kromě šperkařské dílny si můžete vyzkoušet pájení dřeva nebo plstění. Vyladili jsme také dílnu módy, aby to ladilo vám - přijďte si navrhnout a vyrobit tašku a na ni placku ve stejném designu. Denní stacionář najdete hned vedle kavárny Pohodička na V. Nezvala 115 v Náměšti nad Oslavou.

Javory...

Tohle je opravdová legenda. Taková ta, co si ji třeba doma nepouštíte pořád dokola, ale její písničky znáte, vážíte si jich a máte radost, když některou z nich slyšíte třeba v rádiu. Na kytaru u ohně je taky příliš nehrajete, ne proto, že byste nechtěli, ale proto, že k jejich tóninám máte přirozený respekt. Sourozenci Ulrychovi teď stojí na pódiu s kapelou za zády, zjišťují, že Petr stále více podoben mému tchánovi (zdravím, Zdenku!), možná má o něco méně jiskřivý hlas, ale písňe stále jiskru neztratily. Hanka hned v úvodu vypráví historku, jak ji kdysi Karel Kryl věnoval písničku Nevidomá dívka (nevěděl jsem to). Připomněla mi tím mou vlastní historku z loňských Folkovek, kdy jsme s nevidomým kamarádem Ondrou navštívili výstavu fotografií v Kavecu. Zní to jako poměrně avantgardní počín ale vězte, že jsme si to fakt užili! Navíc, Ondra má ve své slepecké holi už docela slušný cit, takže výstava nebyla ani příliš poškozena. (Jen na okraj, pokud toto číslo Plátka vyjde v Braillově písmu, nebo na internetu, mám pěkný průs.švih!) Další věc, na kterou nám dal Petr vzpomenout, bylo to, jak jsme se v mládí potáceli po ponurých panelových sídlišťích, ale měli jsme IDEÁL. Jak podotkla moje dcera, která na nedávno skončeném táboře zastávala funkci prefektky Nebelvíru, dnešní mládež by raději měla VITEÁL. Ale co, člověk se vyvíjí, já tento krátký literární útvar taky smolím na telefonu, který je chytřejší než já. Stále však, když je to nutné, dokážeme někam jít v dešti, jako ti blázni, jako ta sportovně založená šedesátnice z Globusu.

Tak se ze své cesty těšme, stejně jako to zjevně dělají celý život sourozenci Ulrychovi!

Carlos

Na dnešní scéně...

Lenka Dusilová

Pojďme chytit mimořádný hudební úkaz a vzlétneme s ním do nebes.

Sama, jen s hlasem, kytarou, loopem, efekty a nesmírnou imaginací v hlavě.

Nevědět, že je na všechno sama, jen s hlasem, kytarou, loopem, efekty a nesmírnou imaginací v hlavě, představíte si za tou hudbou možná nějaké láskyplné pětihlavé monstrum zpívající ukolébavky pro dospělé. S muzikanty podobného typu zažívá Evropa boom - dobrých, špatných i samožerských se nedopočítáte. Lenka se ale opravdu řadí k mimořádným úkazům; nejen u nás. „Pro vás v Čechách je to možná normální, ale pro mě je to jako: „Wow, co to bylo?“ vyhrkl ze sebe s očima pořád dokořán světoznámý producent Ivan Durán po Lenčině vystoupení na ostravském showcase Crossroads, kdy se v podstatě tytéž reakce zahraničních kolegů slily do rozhodnutí udělit Lence nejvyšší cenu. V docela těžké konkurenci, to jen tak na okraj a navíc: kdyby Lenku zažili, jak s tou samou hudební vervou doprovází taneční představení One Step Before the Fall, v němž Markéta Vacovská „tančí“ život boxera Muhammada Aliho, nejspíš by si ji rovnou odvezli domů...

Čekáte-li popis, zklameme vás - známé i neznámé skladby totiž v Lenčině energickém podání v přímém čase podléhají její momentální náladě; nebo jak to jinak nazvat.

„Za ta léta, kdy vystupuji sama, jsem zjistila, že mě nebaví jen dobře a hezky zahrát zaranžované písničky. To spektrum emocí, které chci a potřebuji vyjádřit se do nich prostě nevejde. Baví mě nonverbální projev, což je zkrátka práce s hlasem a emocemi zvýrazněnými různými efekty," vysvětlila Lenka.

Hysterické. Baby z Moravy, co zpívají o život.

Dana Boudová, Alena Hrubá, Eva Rohleder, Mirka Věčeřová, Lucie Zezulová

Rozpravy 2019:

O duši

Půlhodinka s hudebními publicisty, odborníky a nadšenci

Ve výstavní síni na Staré radnici (Masarykovo nám. 100) od pondělí 29. července do pátku 2. srpna vždy od 16:00 do 16:30. Průvodce rozpravami bude hudební publicista Jiří Moravčík.

Úterý 30.7.

Evžen Müller: Zpívej a hraj tak, jak to cítí tvoje duše - Písňe ve stylu Americany, kterým můžeš věřit a vzít je za své.

Včera jsem tančila po vřesovištích skotské vysočiny. Na kopcích se převalovala mlha a pod bosýma nohama jsem cítila mokrou trávu. Zaposlouchala jsem se do hudby, která prostupovala vším kolem mě. Zpívala o dálkách i domovu, o dobrodružství i odpočinku, o lásce i o duši. I teď ráno mám pocit, že mi srdce stále buší v rytmu houslí a dud a hlava se točí ve víru tance. Nevím, jestli to

Yvett Stranska

bylo tou českou kytarou, ale tu blízkost, ty sprázněné duše a jejich otisk si v sobě chci schovávat ještě hodně dlouho. Včera jsem tančila po vřesovištích skotské vysočiny, jen nevím, proč stavějí ve Skotsku stejný zámek, jako stojí v Náměšti.

KK.

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Oranžová scéna

Stan v zámeckém parku, od pondělí do pátku vždy o přestávkách na hlavní scéně

Pondělí 29.7.

Divadlo Elf: Mikulkovy pohádky

Tri pohádky Aloise Mikulky. V první pohádce O kvíčale a želvičce zachrání dvě nerozlučné kamarádky maličkou planetku před invazí žižal. Druhá pohádka se jmenuje Hastrmani princeznička. Detektiv Leo Pinkalinka se svou stopovací rosníčkou dopadne kračádkového kočičáka! Třetí pohádka je snovým příběhem O rybáři, který nikdy nic nechytil. Zavede nás do bublajících mořských hlubin.

Yiddish Glory (USA/Rusko/Kanada)

Světová supersestava hraje ztracené židovské písně Židovské písně z 2. světové války zvonící vzdorem, krutou pomstou, láskou, nadějí a humorem, o kterých se svět neměl nikdy dozvědět.

Bez znalosti příběhu alba Yiddish Glory: The Lost Songs of World War II. a obsahu textů se nezbavíme dojmu, že vlastně posloucháme „normální“ židovské skladby zpívané v jidiš. Avšak neposloucháme; to ani náhodou a teprve s příběhem doceníme ohromující a záslužné snažení kanadské historičky Anny Shternshis, producenta Dana Rosenberga a mezinárodní sestavy hvězdných hudebníků. Díky nim máme možnost poprvé slyšet hlasy sovětských Židů, o kterých jsme se domnívali, že je Hitler se Stalinem navždy umlčeli.

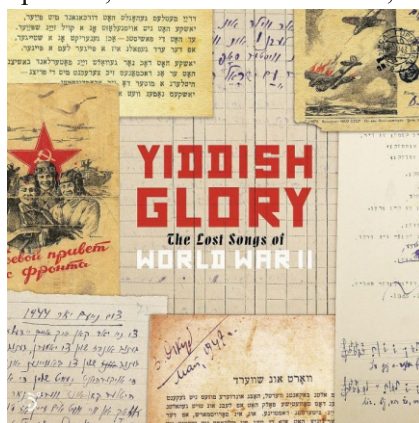

Kyjevský etnomuzikolog a badatel Mojše Beregovskij (1892–1961), autor největší a nejcennější sbírky tradiční východoevropské židovské hudby na světě, se rozhodl od přeživších shromáždit co nejvíc aktuálních židovských písní a sestavit antologii s důrazem na díla napsaná během holocaustu. Některé z později nalezených Beregovského listů zahrnovaly notový zápis, většinou však obsahovaly pouze texty. V konfrontaci s nepředstavitelnými hrůzami, doslova zpochybňujícími lidskost, nebyl totiž čas skládat novou hudbu.

O zhudebnění požádala historička Anna Shternshis Psoy Korolenka – ruského zpěváka, hudebníka a skladatele, známého ze skupiny Daniela Kahna.

Korolenko postupoval anachronicky: k textům dosadil populární dobové a lidové melodie.

Řídil se také vlastním vkusem a hlavně, nebyl na to sám: několik melodií složil a

12.10 – 12.25 Klára Hedvika Mühlová: Duchovní linie novodobé migrace lidových písní z Českých zemí do Severní Ameriky

12.30 – 14.00 přestávka

14.00 – 14.15 Iivi Zájedová: Estonský festival

„Laulupidu“ a spiritualita

14.20 – 14.35 Kateřina García: Mezi mořským přílivem a písečným břehem: světské a sakrální motivy ve dvou sefardských svatebních písních

14.40 – 14.55 Petr Dorůžka: Spiritualita v tavícím kotlíku: jak korespondují hudební fúze a synkretická náboženství

15.00 – 15.30 diskuse k přednáškám

Událost...

V sobotu 27. 7. 2019 byl v Náměšti nad Oslavou v kostele sv. Jana Křtitele odpoledne pokřtěn nový malý návštěvník Folkových prázdnin – náš syn Marian Martin František.

Michal a Kateřina s malým Michálkem

Denní stacionář Domova bez zámku otevře své dílny návštěvníkům Folkových prázdnin

Každoročně pro vás připravujeme v denním stacionáři pestrou nabídku tvořivých dílen, letos tomu nebude jinak. Přijďte k nám 30. a 31.7. od 14:00 do 16:00 nebo ve čtvrtek 1.8. od 9:00 do 16:00. Malí i velcí si u nás mohou vyzkoušet techniky, které si třeba doma jen tak nezkusíte. Proč? Třeba proto, že komponenty na váš nový náramek

Zítřka, tj. v úterý 30. 7. se ve výstavní síni Staré radnice uskuteční vernisáž výstavy Suché jehly Luboše Maliny za přítomnosti autora. Přijďte!

Oranžový výlet

Kdybyste se náááhodou na Folkovkách nudili, můžete zkusit již tradiční Oranžový výlet. Letos je pro vás připraven výlet do Přecherčaváci vodní elektrárny Dalešice, kde se dozvíte informace nejen o elektrárně Dalešice, ale také o energetice. Pak se vydáme na příjemnou plavbu lodi Horácko po Dalešické přehradě, z Kramolína do Třesova. Příspěvek na tento výlet je stokrúna, kterou přispějete Domovu bez zámku v Náměšti nad Oslavou. Zde sídlí kavárna Pohodička, kde je možnost zakoupit „jízdenku“ na tento výlet. Odjezd autobusu z Masarykova náměstí je ve středu 31. 7. ve 12:45 hodin. Návrat zpět je plánován kolem 17. hod. Hlásit se můžete do naplnění kapacity autobusu. Výlet financuje generální partner Folkových prázdnin ČEZ – Jaderná elektrárna Dukovany.

děti na Moravě v unikátním kolokviu s názvem *Siločáry duše dítěte*. V sakrálním prostoru se hlasy lidových zpěváků i zpěváků ze souborů Nivnička, Boršičané i z různých lokalit ponese s odezvou téměř magickou. Moravský lidový zpěv je esencí moravské tradiční kultury a zde máme možnost být u jeho zdroje, z něhož pak čerpají mnozí známí interpreti současných hudebních žánrů."

Na téma zpěvníků

Než jsme se téměř všichni naučili číst a psát, neměly zpěvníky podobu sešitů či knih. Byly virtuální! Podobně jako ty dnešní. I tehdy kdysi dávno zpěvníky dostávaly stovky, ba tisíce podob, lišily se, jako se liší člověk od člověka. Tu obsahovaly pouze jednu či dvě písničky (ty moje), jiné by snad ani pan Susil nepřekonal. S internetem zpěvníky v jistém slova smyslu opět vymírají. Mízí pečlivě popisované táborové sešity i soubory oddílových textů opatřených akordovými značkami. Dnes už i u táboráků hledí zpěváci do obrazovek mobilních telefonů, když při kytáře parodují sborový zpěv momentálně nejoblíbenějších hudebních čísel. Lidovky potlačil pan Hašler, J. V. a W. střídal Semafor a Matuška, Kryla zase Klus... Zpěvníků více netřeba, hlavně když neklekne baterka (ta v mobilu). (klk)

Kolokvium

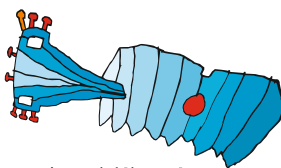
Diskusní setkání zájemců o problematiku hudby etnické, lidové, folkové či rozmanitou oblast tzv. world music přivádí do Náměšti nad Oslavou každoročně jak zástupce akademické obce (etnology, etnomuzikology, etnochoreology, muzikology a estetiky), tak hudební publicisty a redaktory. Téma, k němuž se všichni přednášející vyslovují, je pokaždé jiné, všechny účastníky však spojuje zájem o hudební pole „od folkloru k world music“ a vůle diskutovat o problémech a představit ostatním oblast svého zájmu. Příspěvky jsou každoročně publikovány v recenzovaném sborníku, který je dostupný jak v tištěné podobě, tak v elektronické verzi – Archiv příspěvků z kolokvií.

16. ročník Mezinárodního kolokvia zaměřeného na lidovou, folkovou, etnickou hudbu a world music Od folkloru k world music: Hudba a spiritualita Náměšť nad Oslavou, 30. - 31. červenec 2019 Místo: podkroví nové radnice, Městský úřad, Masarykovo nám. 104 Kolokvium pořádá Městské kulturní středisko v Náměšti nad Oslavou s finanční podporou Ministerstva kultury.

Program kolokvia

Úterý 30. 7. 2019

- 10.00 – 10.10 úvod kolokvia
- 10.10 – 10.25 Marta Toncrová – Lucie Uhlíková: Částečná ztráta paměti aneb o lidových duchovních písních českých zemí
- 10.30 – 10.45 Marta Ulrychová: Jak je tomu s chybějícími edicemi pohřebních písní
- 10.50 – 11.05 Miloš Štědroň: Janáčkova pozdní spiritualita
- 11.10 – 11.30 přestávka
- 11.30 – 11.45 Ondřej Skovajsa: Setkání: Martin Buber a lidová píseň
- 11.50 – 12.05 Jiří Plocek: O zapomenutém katolickém „písničkáři“ a psaní liturgických písní

upravil ruský houslista Sergej Erdenko, leader tria Loyko. Teď se s židovskými písněmi o holocaustu můžeme seznámit i my. V časech kdy mezi nás opět plíživě proniká antisemitismus a političtí populisté se pro svůj prospěch neštítí překrucovat minulost a relativizovat komunisticko-fašistická zvěrstva. Více se dočtete v Katalogu FP.

Omar Sosa & Seckou Keita (Kuba/Senegal) *Spirituální podmanivé napojení piana a kory. Jazzový klavírista debatující rád ve snech s předky, protože jsou staří a moudří a griot přikrývající na noc kory, aby z ní zásluhou zlých džinů neutekla duše. Pro hlubinně transcendentální ódu Transparent Water ideální spirituální napojení.*

Proslulý kubánský jazzový klavírista Omar Sosa, zpívající hráč na kory Seckou Keita ze Senegalu a venezuelský perkusista Gustavo Ovalles věří tomu, že skrze Transparent Water lze nahlédnout do lidské duše. Namísto tranzovních rytmů, kterých se během koncertu stejně dočkáme, se v kubánsko-západoafrickém dialogu ponořili do impresionistické, z improvizace vycházející, v souhrnu nadžánrové, melodicky nesmírně podmanivé hudby, na kterou sedí Omarova klasifikace jazzu coby filosofie svobody, navíc podle něho nejde ani tak o worldjazz jako o "music of the Earth".

„Když se vydáte do mnoha částí světa, vidíte vodu. Ale není průhledná. Takže svým způsobem jde o politické prohlášení. Jde o základní důvod, že tento projekt

Noca *Jsou Noca, přesněji nocamodrášala, jak zaznívá v jedné z jejich písní. Vycházejí z autorské tvorby Marie Davidové, pro kterou je inspirací poezie a lidová píseň. Hrají spolu od roku 2013, kdy je spojilo přátelství, hudba a místo – Valašsko. Proto také část repertoáru tvoří úpravy lidových písní. Jak říká Aleš Mrnušík, jejich hudba by se dala zařadit do kategorie FOLK místy LOR. Marie Davidová – zpěv, ak. kytara Pavel Ištvanéch – klavír Hana Škarpová – violoncello Aleš Mrnušík – el. kontrabas Monika Hrdinová – perkuse, zpěv Zdeněk Mikušek - el. kytara*

Oranžový stan *Pro děti bude až do soboty 3. srpna připravena celá řada her, soutěží a dalších aktivit v zámeckém parku v Oranžovém stanu partnera Folkových prázdnin Skupiny ČEZ.*

Jaký bude 34. ročník Folkových prázdnin? *I navzdory sobotnímu uplakanému dni Folkovky začaly. Déšť k večeru ustal a i když se*

obloha nerozjasnila a stále se daly očekávat přehánky, hlediště se zaplnilo diváky. Diváci jsou duší Folkovek. A právě v tom duchu je veden celý letošní festival. Vtipná Doubalova ukázka jeho „duše“ ve spojení s hranou ukázkou houslisty-samouka uvedla na scénu polskou skupinu VOLOSI a potom to začalo. Smršť houslových tónů se valila z pódia jako lavina a dala zapomenout na to nepříliš vlídné počasí. Dokonce i zpočátku poněkud hlučné děti rázem ztichly a v parku zavládla pohoda. Ve druhé polovině programu se představil Felix Lajkó se svými kreacemi a celé vystoupení bylo diváky oceněno potleskem ve stoje. I festival má svoji duši. Počasí se jakoby slitovalo a v neděli se na odpolední zahradní slavnost umoudřilo a vyslalo do parku sluneční paprsky. Pěkné počasí samo o sobě dává předpoklad dobré nálady a ta vskutku nechyběla. Apropó – loňský ročník Folkových prázdnin byl co se týče počasí velmi vydařený a promítlo se to i do počtu návštěvníků a celkové nálady. Loňský ročník byl hodnocen jako jeden z nejzdařilejších. Tak jaký bude ten letošní? Podívám-li se do

nazýváme Transparent Water, protože ta hudba je průhledná, má mnoho prostoru, ticha, je o elementu, který je základní v každé kultuře. A je to o tom, jak se tento prvek může míchat bez konfliktu. Můžeme žít všichni pohromadě, můžeme hrát všichni spolu, bez ohledu na to, odkud přicházíme, nebo jaké náboženství vyznáváme, jakou máme barvu pleti. To je transparentní," vysvětlil Omar Sosa filosofii jednoho z nejzajímavějších hudebních projektů posledních let.

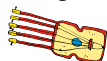

Pro mnoho lidí představuje globalizace abstraktní pojem. Pro Omara Sosu, možná nejvšestrannějšího jazzmana své generace a mnohokrát nominovaného na Grammy, naopak východisko k tvůrčímu rozletu. Pomáhá mu předpovědět hudbu, na kterou jiní teprve přijdou, nebo také ne. S impulsivní, perkusivní hrou, už dávno zbavenou respektu k zažitým pravidlům klavírní techniky, povýšil vnímání kubánského jazzu, coby vstřícné kombinace energických afro-kubánských rytmů s harmonickými strukturami, na druh přírodní, bezešvé, africké diaspoře do široka otevřené hudby, do níž bezpříkladně a s lehkostí vkládá moderní vlivy, elektroniku, velké orchestry, nejrůznější tradiční nástroje a milovanou evropskou klasiku. Rád rovněž cituje svůj velký vzor, nenapodobitelného klavíristu Theloniousa Monka, který kdysi řekl že "jazz nemůžete nutit nikam chodit, to protože si tam dojde sám".

Jde o první spolupráci Omara Sosy se Seckou Keitou, který k odě řekl: „Přišli jsme s konceptem Transparent Water. Byl v našich myslích. Znamenalo to, že nemusíme

být tak skvělí, tak rychlí, tak jazzoví, tak kubánští nebo afričtí. Chtěli jsme být čistí. Tak jako mohu notu umístit třeba sem, protože je tam prostě místo."

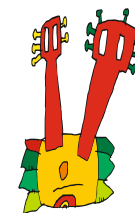

Rozhovor s Omarem Sosou naleznete v Katalogu FP.

Hnízdo múz - dílny, které baví, učí a inspirují!

Úterý 30.7.

- 8:30 - 9:15 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 9:00 Pohádky z půdy
- 9:30 - 12:00 Grafika - suchá jehla, strukáž
- 9:30 - 12:30 Strom života
- 9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 9:30 - 14:30 O duši hudby, ateliér plenérové a figurální kresby a malby
- 10:00 - 11:00 Vokální dílna se San Salvador
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Tančírna - argentinské tango
- 10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu
- 10:00 - 13:00 Užijeme si to!
- 10:00 - 13:00 Šperk šitý z korálků
- 10:00 - 13:00 Pletení košíků z pedigu
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - zdobení perníčků
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 13:00 Hra s indickými razítky
- 10:00 - 14:00 Smalty na vařič
- 10:30 - 12:00 Duše-ná mrkev (dílna tvůrčího psaní)
- 12:00 - 15:00 Výroba vznášedel a samohybů
- 12:30 - 15:30 Kytíčkovaní
- 13:00 - 16:00 Ozdobné lampióny
- 13:00 - 16:00 Šperk z washi pásky
- 13:00 - 16:00 Kresba mandal
- 13:00 - 16:00 Lízátka (zápichy)
- 13:30 - 15:00 Tančírna - argentinské tango
- 13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 13:30 - 16:00 Grafika - suchá jehla, strukáž
- 13:30 - 16:00 Parašutisté
- 13:45 - 16:00 Savování na textil
- 14:00 - 16:00 Fidlerický workshop
- 14:30 - 16:00 Párová akrobacie pro začátečníky i pokročilé

programu, tak je nabitý až do závěrečného koncertu samými špeky. K tomu bezpočet dalších aktivit a dílen. Tak ještě aby nám vyšlo to počasí. A na hodnocení si počkáme. Trepol

**Dnešní noční koncert
Ozvěny moravských hlasů**

Hlasy lidových zpěváků i zpěváků ze souborů Nivnička a Boršičané v kostele sv. Jana Křtitele Program magických ozvěn moravských hlasů připravují Jiří Plocek a Vlastimil Ondra. Koncertní verze projektu jsou zatím velmi vzácné a je proto skvělé, že se jedné z nich letos dočkáme na Folkovkách, lépe řečeno v kostele svatého Jana Křtitele. „V rámci projektu Moravské hlasy, který se snaží zachytit krásu a esenci lidového zpívání z různých oblastí jihovýchodní Moravy, natáčeli v sakrálních prostorách své písně i zpěváci z Uherskobrodská. Spojující osobností byl učitel Vlastimil Ondra, který už po desetiletí vede folklorní soubory v Nivnici, rozezpívává děti na Základní škole v Bánově, vede mužský sbor v Boršičích, a vůbec věnuje značnou energii rozezvucení lidových písní v ústech